

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۲/۳۱

عبدالغفور لېوال

پينځه ويشت کاله روسته

هوسۍ - ۲-

دهوسۍ د پراگې په باب

رسمزنگاري (SYMBOLISM) د ليکوالۍ يو اسلوب دی ،
د لويديز والو په وينا دغه اسلوب د نولسمې عيسوي سدي په پای کې
لومړی ځل په فرانسې کې منځ ته راغلی دی ، خوږه وایم رسمزنگاري
دمحاکات ترسرليک لاندې په ختيز کې تقريباً تر دوو زرو کالو پخوا
باب و . په سنسکريت ژبه کې د هندوستانې فيلسوف « بيدبا » تالیف
« کرينکا دمتکا » چې موږ يې اوس « کليله دمنه » بولو ددې ادعا شاهد
دی ، دغه کتاب داسانيانو د نامتو پاچا نوشيروان (۵۳۱-۵۷۹ع) په
وختو کې په سانساني پهلوي ژباړل شوی دی . (۱)
زموږ د هوان رسمزنگار (SYMBOLIST) شاعر (عبدالغفور لېوال)
دهوسۍ ورامه په پيښو ادب کې دخپل اسلوب له مخې درسمزنگاري يوه
ښه نمونه ده . په دغه ورامه کې هوسۍ دخپلواکۍ رمزي دی . او دلور و
غرونو کلی دگران افغانستان سمبول بوسل وڅلور شپيښه کاله
(۱۲۵۵-۱۴۱۹هـ ق) کيزې دلور و غرونو دکلي دنازولي اوښايستي
هوسۍ دخپلولو له پاره لات ديو (لويديز استعمار) او بيا اورديو (ختيز
استعمار) ناپاکې ليځې راغښتي دي (۲) ، ددوی دخونيزو او مهاجمو
ليځرو د وحشيانه بريد له کبله چې نازولي او ښايستي هوسۍ ته کوم
مصيبتونه او شوا خونونه ورپيښ دي دهوسۍ ورامه دهغو دژدناکو او
زړه ريبلونکو حسادو يو مرموز حساسي روښانه دی زړه لات بوږي

زه پينځه ويشت کلن وم، چې د وطن بدو حالاتو د «هوسۍ» منظومې الهام راباندې ووراوه.

زما ارواښاد استاد اکاډميسين پوهاند عبدالشکور رشاد، چې هوسۍ ولوستله، وروبي غوښتل، په سترگو کې يې يو
څاڅکی لاندې ولاړ و، درانه غږ يې له غږيو سره نور ابهت هم موندلی و. راته يې وويل:

د هوسۍ په اړه مي خپل تاثر کښلی دی، که چاپوله دي، بيا يې ورسره خپور کړه. او له دې سره يې په خپل ښکلي
خط ليکلي سريزه « د هوسۍ د ډرامې په باب» راوسپارله.

تر دې وراخوا د استاد يوې بلې خبرې پر هغه مهال حيران کړم، استاد وويل:

«هوسۍ په داسې ځای پای ته رسېدلې، چې له دې ځايه بېرته هم پيلېدلای سي. خدای ج دي پر وطن ورحميري...»

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خبر و لولئ

د ارواښاد استاد له کراماتو ډکې وړاندوینې ته هغه مهال ځیر شوم، چې د هوسۍ د دویمې برخې د لیکلو تلوسه راپېښه شوه.

دا دی پوره پینځه ویشت کاله روسته، داسې مهال، چې زه د خپل ژوند پر پنځوسم درشل گام ږدم، د هوسۍ دویمه برخه کښل پیلوم، بلکې دوه فصله مې کښلې ده.

زه هوسۍ نه لیکم. هوسۍ بیا، د هماغه لومړي ځل په څېر، ځان پخپله راباندې لیکي. د هېڅ پېښې په اړه مې وړاندې فکر کړی نه دی، هوسۍ لکه الهام راباندې اوري.

هره پېښه، هره صحنه، هر داستاني شخصیت یې په مخه راځي او ځان راپېژني.

دا څو شپې مې خوب گډوډ دی، د هوسۍ بېلابېلې صحنې په خوب وینم. نارام يم، ستومانه يم، خپه او غمجن يم . هوسۍ د وطن د غمیزې داستان دی، کاشکې مو د وطن د خوبنیو کیسې لیکلای. کاشکې مو د مینې او عشق داستانونه کښلې...

هوسۍ زخمې ده، د خپلواکۍ هوسۍ لاهم په سپېڅلي زمکه او پاکو اوبو د غنمو کرل غواړي، چې وطن له رېږو خلاص شي...

خدای دي نه کوي، چې - که ژوندی وپاېدم - په پینځه او یا کلنی کې د هوسۍ درېیمې برخې لیکلو ته اړ شم. کاشکې هوسۍ خپل ارمان ته ورسیري او زه خپله بله منظومه په یوه عاشقانه و عارفانه کیسه راوڅرخولای شم . دعا کوئ،

هوسۍ به ژر ستاسو د سترگو ترمخ راڅرگنده شي.

ان شاءالله